

[Axel Ivan Pedersen.]

vejelse værd, om ikke boligpolitikken bør ændres derhen, at der for det fremtidige byggeris vedkommende bør tilstræbes en ordening, der går ud på at tage selve tilskudsordningerne op i en særlig lovgivning, således at det bliver muligt efter ganske bestemte kriterier som husstandsindkomst og børnetal og på grundlag af faste normer for lejens forhold til indkomsten at give befolkningens store flertal mulighed for en egnet bolig, uanset hvor man bor. Jeg tror, at sådanne synspunkter har en vis mulighed for at opnå politisk tilslutning. De fleste mennesker føler sig ilde berørt af, at så mange, som tilfældet er, bor under forhold, som vi i en velfærdsstat dårligt kan være bekendt.

En sådan tilskudspolitik behøver ikke at betyde, at man må opgive en særlig ordening, hvorefter man kan nå frem til en løsning af meget påtrængende saneringsopgaver, tværtimod, det vil blive et udmærket supplement hertil.

Bestræbelserne for at nå frem til flere og billigere boliger tror jeg derimod ikke går gennem en ordening som den, der her er foreslået. De billigere boliger skal fremskaffes gennem rationalisering og industrialisering og gennem en konkurrence, som hidtil ikke har været særlig mærkbar. Jeg er også bange for, at man løber en risiko for at legalisere de overpriser, der efterhånden er blevet almindelige på byggeområdet, og som ingen kan sige sig fri for at have et medansvar for. De frie forhold, som 1958-loven indførte, skabte ingen konkurrence. Hvis de gjorde det, gik konkurrencen da nærmest ud på at bygge så dyrt som muligt. Mon ikke man er klar over, at det simpelt hen ikke går længere, og at bestræbelserne nu må gå i en anden retning, nemlig den, som den af boligministeren foreslåede lovgivning tilsigter?

Det vil vistnok med tydelighed fremgå af det, jeg her har sagt, at vi ikke i socialdemokratiet finder, at forslaget er de vises sten, men snarest stene for brød til befolkningen. Trods det ville det vel på den anden side ikke være udelukket, at de tanker, der er nedlagt i det foreliggende lovforslag, kan give anledning til drøftelser og overvejelser af mere positiv og realbetonet karakter, og vi skal derfor ikke modsætte os,

at et udvalg ser nærmere på lovforslaget; derved kunne vi måske også få svar på det interessante spørgsmål, som den ærede ordfører for forslagsstillerne rejste i sin fremsættelsestale, og som indeholdes i lovforslagets § 14, stk. 2, nemlig en konstatering af det egentlige boligbehov og, lad mig tilføje, en konstatering af, hvor mange boliger der står ledige landet over og årsagen hertil.

Finn Poulsen: Det kunne måske være fristende på grund af emnets betydning at gå nærmere ind på mange af de problemer, som knytter sig til boligen, men jeg skal ikke gøre det. Vi har lige haft en stor boligdebat her i folketinget, hvor vore synspunkter fra alle sider tydeligt er præciseret, så jeg skal, hvad dette forslag angår, søge at fatte mig i korthed.

Lovforslaget bygger jo på principper, som ikke er vore, og jeg ser ikke, at der er anført sådanne særlige betragtninger, at der er nogen anledning til at forlade de principper, vi hylder. Det afgørende i forslaget er jo, at man ønsker statslån til boligbyggeriet — at det organiseres i en boligfond, rokker jo ikke ved den kendsgerning, at det er statslån — at man ønsker kontante lån til parikurs til fast rente, 4 pct., at man ønsker forhøjet lånegrænse — man ønsker jo at hæve lånegrænserne til 95 pct. og 90 pct. — man ønsker fortrinsstilling for visse former for byggeri og tænker sig alligevel, at det hele skal have et ikke ubetydeligt omfang i betragtning af de beløb, man stiller til rådighed.

Endelig følger der med en hel række af de kontrolbestemmelser, som vi efterhånden og dog vistnok i ret stor enighed har arbejdet os ud af. Der skal være udlejningskontrol, der skal være salgskontrol, der skal være den gamle kending: forbud mod pantsætning og udlæg og al den slags ting, der skal være kvalitetskontrol o. s. v. Der er altså til dette forslag kædet så meget af det, som erfaringen har vist har været en hæmsko for en sund udvikling inden for bygge- og boligområdet.

Jeg har stillet mig selv flere spørgsmål i forbindelse med dette lovforslag, for det første dette: er det nødvendigt af kapitalmæssige grunde? Det er det ikke. Der er kapital nok i dette land til det boligbyggeri, vi har brug for.